P9_TA(2022)0019

Искане за снемане на имунитета на Алвару Амару

Решение на Европейския парламент от 15 февруари 2022 г. относно искането за снемане на имунитета на Алвару Амару (2021/2082(IMM))

(2022/C 342/27)

Европейският парламент,

— като взе предвид искането за снемане на имунитета на Алвару Амару, внесено от съдията по делото в Окръжния съд на Гуарда на 26 април 2021 г. във връзка с наказателно производство и обявено в пленарна зала на 7 юни 2021 г.,

— като изслуша Алвару Амару в съответствие с член 9, параграф 6 от своя Правилник за дейността,

— като взе предвид членове 8 и 9 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, както и член 6, параграф 2 от Акта за избирането на членове на Европейския парламент чрез всеобщи преки избори от 20 септември 1976 г.,

— като взе предвид решенията на Съда на Европейския съюз от 21 октомври 2008 г., 19 март 2010 г., 6 септември 2011 г., 17 януари 2013 г. и 19 декември 2019 г. ([1]),

— като взе предвид член 157, параграфи 2 и 3 от Конституцията на Португалската република и член 11 от Закон № 7/93 от 1 март 1993 г., уреждащ Устава на членовете на Събранието на Португалската република,

— като взе предвид член 5, параграф 2, член 6, параграф 1 и член 9 от своя Правилник за дейността,

— като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси (A9-0017/2022),

А. като има предвид, че съдията в Окръжния съд на Гуарда е подал искане за снемане на парламентарния имунитет на Алвару Амару с цел образуване на наказателно производство срещу него във връзка с престъпление „присвояване на публични средства“ като лице, заемащо политическа длъжност, за което се твърди, че е извършено между средата на 2007 г. и средата на 2013 г., съгласно и наказуемо по член 26 от португалския Наказателен кодекс и член 3, буква и) и член 11 от португалския Закон № 34/87 от 16 юли 1987 г.;

Б. като има предвид, че Алвару Амару е бил избран за кмет на Гувея на 9 октомври 2005 г. (за мандат, изтичащ през 2009 г.) и е бил преизбран на 11 октомври 2009 г. (за мандат, изтичащ през 2013 г.); като има предвид, че се твърди, че в качеството си на кмет той е действал съвместно и съгласувано с други лица в нарушение на правилата за бюджетен контрол и обществени поръчки и на принципите на недискриминация, прозрачност и правилно управление на публичните средства, като по този начин предполагаемо е нарушил задълженията, присъщи на неговата роля на заемащ публична длъжност, с предполагаемото намерение да осигури ползи за себе си и за другите обвиняеми; като има предвид освен това, че се твърди, че той е нарушил правилата и принципите на административното право, и по-специално тези на обществените поръчки, с цел осигуряване на незаконни финансови ползи;

В. като има предвид, че Алвару Амару е избран за член на Европейския парламент на изборите за Европейски парламент, произведени през май 2019 г.;

Г. като има предвид, че предполагаемото деяние не се отнася до изразени от г-н Амару мнения или до подадени от него гласове при изпълнението на задълженията му по смисъла на член 8 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз;

([1]) Решение на Съда от 21 октомври 2008 г., Marra/De Gregorio и Clemente, C-200/07 и C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; ECLI:EU:C:2008:579; решение на Общия съд от 19 март 2010 г., Gollnisch/Парламент, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; решение на Съда от 6 септември 2011 г., Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; решение на Общия съд от 17 януари 2013 г., Gollnisch/Парламент, T-346/11 и T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; решение на Съда от 19 декември 2019 г., Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Д. като има предвид, че член 9 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз гласи, че членове на Европейския парламент на територията на тяхната собствена държава се ползват от имунитетите, предоставяни на членовете на националните парламенти;

Е. като има предвид, че член 157, параграфи 2 и 3 от Конституцията на Португалия предвиждат следното:

„2. депутатите от Парламента на Републиката не могат да бъдат изслушвани в качеството на свидетели или обвиняеми без разрешение на Парламента. Във втория случай Парламентът задължително дава разрешение, ако са налице сериозни улики за извършване на умишлено престъпление, наказуемо с лишаване от свобода за срок, надвишаващ три години.

3. Депутатите от Парламента на Републиката не могат да бъдат задържани, арестувани или лишавани от свобода без разрешение на Парламента, освен в случай на умишлено престъпление, наказуемо с лишаване от свобода за срока, посочен в предходния параграф, и при заварено престъпление“.;

Ж. като има предвид, че единствено Парламентът решава дали да снеме имунитета в даден случай; че Парламентът може по усмотрение да вземе предвид позицията на члена на ЕП, когато решава дали да снеме имунитета му ([2]); като има предвид, че по време на изслушването си Алвару Амару заяви, че няма възражения срещу снемането на парламентарния му имунитет;

З. като има предвид, че целта на парламентарния имунитет е да защитава Парламента и неговите членове от съдебно преследване във връзка с дейности, които са извършвани при изпълнението на парламентарните задължения и които са неделими от тези задължения;

И. като има предвид, че престъпленията, в които е обвинен Алвару Амару, са извършени преди избирането му за член на Европейския парламент;

Й. като има предвид, че в този случай Парламентът не откри доказателства за *fumus persecutionis*, т.е. фактически елементи, които да указват намерение чрез въпросното съдебно производство да се навреди на политическата дейност на член на ЕП и следователно на Европейския парламент;

К. като има предвид, от една страна, че Парламентът не може да се счита за съд, и от друга страна, че съответният член на ЕП не може да се счита в контекста на процедура за снемане на имунитет за „обвиняем“ ([3]);

1. решава да снеме имунитета на Алвару Амару;

2. възлага на своя председател незабавно да предаде настоящото решение и доклада на своята компетентна комисия на компетентния орган на Португалската република и на Алвару Амару.

([2]) Решение на Общия съд от 15 октомври 2008 г., Mote/Парламент, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, т. 28.

([3]) Решение на Общия съд от 30 април 2019 г., Briois/Парламент, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.